

Referat despre poezia Oda simplisimei flori scrisa de Lucian Blaga

Manuscrisul volumului Ce aude unicornul a pastrat acest poem publicat prima oara in revista "Orizont" la 1 ianuarie 1964. Acesta este ultimul ciclu de poezii pe care Blaga l-a organizat si "cel mai putin omogen dintre cele definitive" (George Gana, op. cit.).

Titlul si adresarea directa incadreaza poezia in categoria poemelor-elogiu, careia Blaga ii largeste universul obiectual: nu mai e vorba despre lauda a ceea ce se situeaza deja pe un pedestal, ci despre inaltarea formelor simple ale existentei obisnuite in care se inscriu miracole ca simplisima floare.

Nici floare ornamentala, nici floare de buchet, papadia devine obiect al uimirii admirative a poetului. Oda aceasta ce lumineaza rostul pur si simplu al infloririi si frumusetea fara fast inalta simplitatea la rang de sfintenie, de lege a frumusetii. "Elogiul a "tot ce este", facut mereu de Blaga, capata cel putin o nuanta noua, data de afectiunea cu care sunt imbratisate si aspecte dintre cele mai modeste ale corolei de minuni a lumii, ca floarea de vita (...), papadia (...) sau iarba (...). In astfel de poeme se poate vedea mai limpede ca perspectiva lui Blaga asupra lumii este ontologica, nu estetica, altfel spus ca valoarea pe care el o percepe in lucruri - sau pe care le-o confera - este a semnificatiei lor existentiale, nu a infatisarii lor, tine de esenta, nu de aparenta" (George Gana, op. cit.).

Culoarea regala a papadiei, "ardoarea", momentul infloririi, rostul rodirii ar fi o discreta sugestie a unor insusiri umane, consfintite ca valori sacre.

"Floare ecumenica", papadia isi are modelul suprem in rotunjimea si stralucirea soarelui. Ea vesteste fericitele zile" ale verii, lumina acesteia, e semnul zodiei fertilitatii insemnat pe "nescrisele file" ale anului: Papadie, ecumenica floare, / dupa a ta aurie ardoare / - pe nescrisele file - / anul isi hotaraste fericitele zile".

In rostul miraculos al rodirii e misterul fundamental al vietii. Desi "neluata in seama", "floare de rand", papadia infloreste ca sa imprastie pe pamant samanta, germenul vietii, al viitoarei infloriri. Dorinta si gandul devin atribute ale simplisimei flori. Astfel, papadia se inscrie, ca simbol al naturii, intr-o geografie spiritualizata ce aspira sa recupereze mitul.

Finalul poemului e o asezare in mit: floarea aceasta care infloreste si "asfinteste" este o "aureola de sfant".

Metafora blagiana capata aici esenta alegorica si simbolica: incarcatura poetica apropie regnurile, sparge distantele si sustine coincidenta contrariilor. Materie si spirit se confunda in alcatuiri ce detin taina sacra a vietii.

Discursul liric are expresivitate de efigie, ca mai toate textele ciclului Ce aude unicornul. Retorismul

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

cu inflexiuni romantice si volute expresioniste se sustine prin inversiune si metafora.